

พระธรรมโยเอลและคริสตจักรเซเวนต์เดย์แอ๊ดเวนตีสฟายเลาตีเอ ชีย - หมายเลขยี่สิบสอง

Jeff Pippenger
2026-01-02

หมายเลขยี่สิบสอง

เราได้ดำเนินมาถึงครึ่งทางของการอ้างอิงถึงอิสราเอลโบราณ ในฐานะชนชาติรุ่น "งูร้าย" ในบทความก่อนหน้านี้ ในพระกิตติคุณมัทธิว

ทั้งยอห์นและพระเยซูทรงเรียกพวกฟาริสีและพวกสะดูสีว่าเป็นชนชาติรุ่นงูร้าย ยอห์นเป็นตัวแทนของการเริ่มต้นแห่งกระบวนการทดสอบ ซึ่งถูกชี้ชัดเมื่อท่านสอนว่าพระเยซูผู้ซึ่งจะเสด็จมาภายหลังท่าน จะทรงชำระลานนวดข้าวของพระองค์ให้หมดจดโดยสิ้นเชิง พระเยซูทรงเพิ่มเติมเข้าสู่กระบวนการทดสอบของยอห์น โดยรวมกระบวนการพิพากษาเข้าไว้ด้วย ขณะที่พระองค์ทรงอ้างถึงราชินีแห่งเซบาชและชาวินีเนเวห์ การพิพากษาเกิดขึ้นในชนชาติรุ่นที่สี่ และชนชั้นหนึ่งในการพิพากษาสำแดงตนเป็นงู เพราะบิดาของเขาทั้งหลายคือมาร พระเยซูยังทรงเพิ่มเติมประเด็นเรื่องชนชาติรุ่นที่สี่ซึ่งแสวงหาหมายสำคัญ ทั้งที่หมายสำคัญนั้นปรากฏอยู่ตรงหน้าอย่างชัดเจน

ในมัทธิวบทที่ยี่สิบสาม ได้ทรงประกาศ "วิบัติ" แก่พวกฟาริสีและพวกสะดูสี และกระบวนการแห่งการทดสอบและการพิพากษาก็ถูกเชื่อมโยงอีกครั้งกับชนรุ่นสุดท้าย บทที่ยี่สิบสองปูพื้นบริบทสำหรับวิบัติในบทที่ยี่สิบสาม

ขณะที่พวกฟาริสีกำลังประชุมกันอยู่ พระเยซูได้ตรัสถามเขาว่า "ท่านทั้งหลายคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับพระคริสต์? พระองค์ทรงเป็นบุตรของผู้ใด?"

เขาทูลพระองค์ว่า บุตรของดาวิด

พระองค์ตรัสแก่เขาทั้งหลายว่า "ถ้าเช่นนั้น เหตุไฉนดาวิดโดยพระวิญญาณจึงเรียกพระองค์ว่าพระเจ้า โดยกล่าวว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสแก่พระเจ้าของข้าพเจ้าว่า จงประทับเบื้องขวาของเรา จนกว่าเราจะทำให้ศัตรูของท่านเป็นแท่นรองเท้าของท่าน? เหตุฉะนั้น ถ้าดาวิดเรียกพระองค์ว่าพระเจ้า แล้วพระองค์จะทรงเป็นบุตรของดาวิดได้อย่างไร?"

และไม่มีผู้ใดสามารถตอบพระองค์ได้สักคำเดียว ทั้งตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ก็ไม่มีผู้ใดกล้าทูลถามพระองค์อีกต่อไป มัทธิว 22:41-46

เมื่อประตูได้ปิดลงต่อการติดต่อสัมพันธ์ใด ๆ เพิ่มเติมแล้ว พระเยซูจึงทรงประกาศวิบัติแปดประการไว้ในบทถัดไป ในข้อสิบสาม วิบัตินั้นมีแก่การปิดประตูสุ่อานาจักรแห่งสวรรค์ เพราะจากประตูแห่งสวรรค์นั่นเอง ฝนปลายฤดูจึงถูกเทลงมา วิบัติทั้งแปดประการนั้นกล่าวถึงบรรดาผู้ที่อ้างตนว่าเปิดประตูซึ่งไม่มีมนุษย์คนใดเปิดได้ และปิดประตูซึ่งไม่มีมนุษย์คนใดปิดได้ ใน นิमित ซิสเตอร์ไวท์ได้รับการสำแดงให้เห็นบรรดาผู้ที่มิได้ติดตามพระคริสต์เข้าไปในอภิสุทธิสถาน ส่งคำอธิษฐานของตนไปยังบริสุทธิ์สถานที่ยังว่างเปล่า ที่ซาตานซึ่งแสรังทำเป็นพระคริสต์ ได้ชักนำพวกเขาให้เชื่อว่าทุกสิ่งเรียบร้อยดี พวกเขาได้เปิดบริสุทธิ์สถานขึ้นอีกครั้ง และปิดอภิสุทธิสถานเสียแล้ว

“คนเป็นอันมากมองดูแนวทางที่พวกยิวได้ดำเนินไปในการปฏิเสธและตรึงพระคริสต์ไว้ที่กางเขนด้วยความสยดสยอง; และเมื่อเขาอ่านประวัติแห่งการทารุณอันน่าอัปยศที่พระองค์ทรงได้รับ เขาก็คิดว่าเขารักพระองค์ และคงจะไม่ปฏิเสธพระองค์ดังที่เปโตรได้กระทำ หรือไม่ตรึงพระองค์ไว้ที่กางเขนดังที่พวกยิวได้กระทำ. แต่พระเจ้า ผู้ทรงหยั่งรู้อใจของทุกคน ได้ทรงนำความรักที่เขาอ้างว่ามีต่อพระเยซูนั้นเข้าสู่การทดลองพิสูจน์. สวรรค์ทั้งสี่นผ้าดูด้วยความสนพระทัยอย่างยิ่งยวดต่อการตอบรับข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง. แต่คนเป็นอันมากที่อ้างว่ารักพระเยซู และหลั่งน้ำตาเมื่ออ่านเรื่องราวของกางเขน กลับเยาะเย้ยชาติเรื่องการเสด็จมาของพระองค์. แทนที่จะรับข่าวสารนั้นด้วยความยินดี เขากลับประกาศว่ามันเป็นความลวง. เขาเกลียดชังบรรดาผู้ที่รักการทรงปรากฏของพระองค์ และขับไล่เขาออกจากคริสตจักรทั้งหลาย. บรรดาผู้ที่ปฏิเสธข่าวสารแรกไม่อาจได้รับประโยชน์จากข่าวสารที่สอง; และเขาทั้งหลายก็มิได้รับประโยชน์จากเสียงร้องเวลาเที่ยงคืนเช่นกัน ซึ่งมีไว้เพื่อเตรียมเขาให้เข้าไปกับพระเยซูด้วยความเชื่อสู่สถานบริสุทธิ์ที่สุดแห่งสถานนมัสการในสวรรค์. และโดยการปฏิเสธข่าวสารสองประการก่อนหน้านี้ เขาทั้งหลายได้ทำให้ความเข้าใจของตนมืดมนลงเสียจนไม่อาจมองเห็นความสว่างใด ๆ ในข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม ซึ่งชี้ให้เห็นทางเข้าสู่สถานบริสุทธิ์ที่สุด. ข้าพเจ้าเห็นว่า ดังที่พวกยิวได้ตรึงพระเยซูไว้ที่กางเขน คริสตจักรทั้งหลายแต่เพียงในนามก็ได้ตรึงข่าวสารเหล่านี้ไว้ที่กางเขนเช่นกัน และเพราะฉะนั้นเขาทั้งหลายจึง ไม่มีความรู้เรื่องทางเข้าสู่สถานบริสุทธิ์ที่สุด และไม่อาจได้รับประโยชน์จากการทรงทูลขอแทนของพระเยซู ณ ที่นั้น. เช่นเดียวกับพวกยิวที่ถวายเครื่องบูชาอันไร้ประโยชน์ของตน เขาทั้งหลายก็ถวายคำอธิษฐานอันไร้ประโยชน์ของตนขึ้นไปยังห้องซึ่งพระเยซูได้เสด็จออกไปแล้ว; และซาตาน ซึ่งพอใจในการล่อลวงนั้น ก็สวมลักษณะทางศาสนา และชักนำจิตใจของคริสเตียนที่อ้างตนเหล่านี้ให้หันไปหาตัวมันเอง โดยกระทำการด้วยฤทธิ์อำนาจของมัน ด้วยหมายสำคัญของมัน และด้วยการอัศจรรย์อันมูสา เพื่อผูกมัดเขาทั้งหลายไว้ในบ่วงของมัน” Early Writings, 258–261.

ข้อสิบสี่เป็นวิบัติแก่การกลืนกินเรือนของหญิงม่ายทั้งหลายและการอธิษฐานยืดยาว ข้อสิบห้าว่าด้วยวิบัติสำหรับการทำให้ผู้ที่ตนชักนำมานั้นกลายเป็นบุตรแห่งนรกยิ่งกว่าตนเองถึงสองเท่า ข้อสิบหกถึงยี่สิบสอง คนธรรมกำลังสาบานโดยพระวิหาร

“ถ้อยคำเหล่านี้มิใช่ถ้อยคำของซิสเตอร์ไวท์ หากแต่เป็นพระวาทะขององค์พระผู้เป็นเจ้า และผู้สื่อข่าวของพระองค์ได้มอบถ้อยคำเหล่านั้นแก่ข้าพเจ้าเพื่อให้แก่ท่านทั้งหลาย พระเจ้าทรงเรียกร้องท่านทั้งหลายมิให้ทำงานขัดขวางพระองค์ต่อไป มีคำสั่งสอนมากมายที่ประทานไว้เกี่ยวกับคนที่อ้างตนว่าเป็นคริสเตียน ทั้งที่พวกเขากำลังแสดงลักษณะนิสัยของซาตาน ขัดขวางความก้าวหน้าของสังฆกรรมทั้งในจิตวิญญาณ ถ้อยคำ และการกระทำ และกำลังดำเนินตามทางที่ซาตานกำลังนำพวกเขาไปอย่างแน่นอน ด้วยใจที่แข็งกระด้างของพวกเขา พวกเขาได้ฉกฉวยอำนาจซึ่งมิได้เป็นของพวกเขาในทางใดเลย และซึ่งพวกเขาไม่ควรใช้อำนาจนั้น พระอาจารย์ผู้ยิ่งใหญ่ตรัสว่า ‘เราจะคว่ำลง คว่ำลง คว่ำลง’ มนุษย์กล่าวกันที่แบตเทิลครีกว่า ‘พระวิหารของพระยาห์เวห์ พระวิหารของพระยาห์เวห์คือพวกเรา’ แต่พวกเขากำลังใช้ไฟสามัญ ใจของพวกเขามิได้อ่อนโยนและยอมอยู่ใต้พระคุณของพระเจ้า” Manuscript Releases, volume 13, 222.

ในข้อยี่สิบสามและยี่สิบสี่ วิบัตินั้นมีแก่การละเลยความยุติธรรม ความเมตตา และความซื่อสัตย์ ในข้อยี่สิบห้าและยี่สิบหก กล่าวถึงการเสแสร้งชำระภายนอกของถ้อยให้สะอาด แต่ภายในหาได้สะอาดไม่

“แต่เรามีทรัพย์อันล้ำค่านี้อยู่ในภาชนะดิน เพื่อว่าฤทธิ์เดชอันเลิศนั้นจะได้เป็นของพระเจ้า มิใช่ของเรา’
อัครทูตได้กล่าวต่อไปว่า
พระเจ้าทรงสามารถประกาศความจริงของพระองค์ผ่านทางทูตสวรรค์ผู้ปราศจากบาปได้
แต่สิ่งนี้มิใช่แผนการของพระองค์ พระองค์ทรงเลือกมนุษย์ คือมนุษย์ที่ถูกห้อมล้อมด้วยความอ่อนแอ
ให้เป็นเครื่องมือในการทรงดำเนินให้พระประสงค์ของพระองค์สำเร็จ
ทรัพย์อันล้ำค้ายิ่งนั้นถูกวางไว้ในภาชนะดิน โดยผ่านมนุษย์
พระพรของพระองค์จะต้องถูกถ่ายทอดไปสู่โลก โดยผ่านพวกเขา
พระสิริของพระองค์จะต้องส่องออกไปท่ามกลางความมืดแห่งบาป” กิจการของอัครทูต, 330.

แล้วข้อยี่สิบเจ็ดและยี่สิบแปดได้ระบุว่าคนอธรรมเป็นดังอูโมงค์ฝังศพที่ฉาบปูนขาว
เชื่อมโยงกับเขมนาในอิสยาห์บทที่ยี่สิบสอง ซึ่งเขนาคำลึงยกตนในอูโมงค์อันโอ้อ่าที่ตนสร้างขึ้น
แต่จะไม่มีวันได้อยู่ในนั้นเลย เพราะพระเจ้าทรงกำลังจะเหวี่ยงเขาออกจากพระโอษฐ์ของพระองค์ไปสู่ทุ่งไกล
ทุ่งไกลนั้นมีภาพแทนอยู่ในอูโมงค์ของผู้พยากรณ์มูสาแห่งเบธเอล
ผู้ซึ่งชักนำผู้พยากรณ์ที่ไม่เชื่อฟังให้ถูกฝังไว้ในอูโมงค์เดียวกัน แล้ววิบัติประการที่แปดกล่าวว่า:

วิบัติแก่ท่านทั้งหลาย พวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสี คนหน้าซื่อใจคด!
เพราะท่านทั้งหลายสร้างอูโมงค์ศพของบรรดาผู้เผยพระวจนะ
และตกแต่งหลุมฝังศพของบรรดาผู้ชอบธรรม แล้วกล่าวว่า ถ้าพวกเราได้อยู่ในสมัยของบรรพบุรุษของเรา
เราก็คงจะไม่มีส่วนร่วมกับพวกเขาในการหลั่งโลหิตของบรรดาผู้เผยพระวจนะ เหตุฉะนั้น
ท่านทั้งหลายจึงเป็นพยานปรักปรำตนเองว่า
ท่านเป็นลูกหลานของคนเหล่านั้นที่ได้ฆ่าบรรดาผู้เผยพระวจนะ เพราะฉะนั้น
จงทำให้มารดาของบรรพบุรุษของท่านเต็มเถิด

เจ้าทั้งหลายที่เป็นงูร้าย เป็นเชื้อสายแห่งงูพิษ เจ้าจะหนีการลงโทษแห่งนรกได้อย่างไร?

เหตุฉะนั้น ดูก่อน เราส่งผู้เผยพระวจนะ คนมีปัญญา และธรรมาจารย์มาหาท่านทั้งหลาย
และบางคนในหมู่เขาท่านจะฆ่าและตรึงไว้ที่กางเขน และบางคนท่านจะเขยิบตีในธรรมศาลาของท่าน
และข่มเหงเขาจากเมืองหนึ่งไปยังอีกเมืองหนึ่ง
เพื่อว่าโลหิตแห่งบรรดาผู้ชอบธรรมทั้งสิ้นซึ่งได้หลั่งลงบนแผ่นดินโลกจะตกมาถึงท่านทั้งหลาย
ตั้งแต่โลหิตของอาเบลผู้ชอบธรรม จนถึงโลหิตของเศคาริยาห์บุตรบาราคิยาห์
ผู้ซึ่งท่านทั้งหลายได้ฆ่าเสียระหว่างพระวิหารกับแท่นบูชา.

เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า สิ่งสารพัดเหล่านี้จะตกมาถึงคนรุ่นนี้ มัทธิว 23:29-36

บรรดาผู้ทั้งหลาย ซึ่งเป็นชั่วอายุแห่งงูพิษ กำลังถูกพิพากษาอยู่ในชื่อพระคัมภีร์ตอนนั้น ในชื่อพระคัมภีร์ตอนนั้น
การพิพากษามีได้ตั้งอยู่บนพยานของราชินีแห่งเซบาสและเมืองนีเนเวห์
หากแต่ตั้งอยู่บนโลหิตของอาเบลถึงเศคาริยาห์ ชั่วอายุที่สี่ ซึ่งเป็นงูพิษนั้น
ถูกพิพากษาโดยพยานสองฝ่ายจากประวัติศาสตร์ภายนอกของอิสราเอลโบราณ
และพยานสองฝ่ายจากประวัติศาสตร์ภายในของอิสราเอลโบราณ
ลูกาบทที่สามเป็นข้ออ้างอิงสุดท้ายในบรรดาข้ออ้างอิงสี่แห่งเกี่ยวกับงูพิษของชั่วอายุที่สี่และสุดท้าย
และเป็นเพียงข้อความขนานกับมัทธิวบทที่สามเท่านั้น ข้ออ้างอิงสี่แห่งที่ระบุว่า
ในระหว่างการพิพากษาครั้งสุดท้ายของวงศวานของพระเจ้า ในช่วงชั่วอายุที่สี่
จะมีคนจำพวกหนึ่งสำแดงลักษณะนิสัยของตนว่าเป็นบุตรชายและบุตรหญิงของซาตาน
และอีกจำพวกหนึ่งว่าเป็นบุตรชายและบุตรหญิงของพระเจ้า กระบวนการทดสอบซึ่งเริ่มต้นการแยกนั้น
เริ่มขึ้นเมื่อผู้สื่อสารผู้เตรียมทางไว้สำหรับพระเจ้าผู้สื่อสารแห่งพันธสัญญา
เปล่งเสียงของตนขึ้นในถิ่นทุรกันดาร

ในฝันทออันศักดิ์สิทธิ์แห่งพระคัมภีร์ ชื่อต่าง ๆ มิใช่เพียงป้ายกำกับ หากเป็นคำพยากรณ์ที่กระซิบอยู่—เป็นบทเพลงที่สองซึ่งซับซ้อนอยู่ใต้ผิวแห่งประวัติศาสตร์ เผยให้เห็นพระทัยแห่งการไถ่ให้รอด เมื่อจัดเรียงความหมายของชื่อสายตั้งแต่อาดัมถึงโนอาห์ให้เป็นถ้อยแถลง ก็จะปรากฏเป็นสารที่สอดคล้องกับประวัติศาสตร์ซึ่งลำดับวงศ์วานนั้นเป็นตัวแทน อาดัมหมายถึง "มนุษย์" และเสทหมายถึง "ทรงแต่งตั้งไว้" เอโนชหมายถึง "มรดย" (ผู้ตกอยู่ใต้อำนาจแห่งความตาย) และเคนนหมายถึง "ความเศร้าโศก" โดยผ่าน "การสรรเสริญ/พระพรของพระเจ้า" (มาหะลาเลล) สวรรค์จะ "เสด็จลงมา" (ยาเรด) สวรรค์ได้เสด็จลงมาในฐานะ "ผู้ซึ่งได้รับการอุทิศหรือเจิมไว้" (เอโนค) ผู้ซึ่งประกาศข่าวสารแห่งการพิพากษาผ่านทางบุตรของตนคือเมธูเสลาห์ ("เมื่อเขาตาย มันจะถูกส่งมา") ความตายของเขาจะเป็นจุดสุดยอดของการหลงมาอย่าง "ทรงฤทธิ์" ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งเป็นภาพแทนโดยลามะค (ลมหายใจ) ที่เข้าร่วมกับเมธูเสลาห์ ดังที่เสียงร้องยามเที่ยงคืนได้เข้าร่วมกับทูตสวรรค์องค์ที่สอง เมธูเสลาห์คือทูตสวรรค์องค์ที่สอง และลามะคคือเสียงร้องยามเที่ยงคืน ซึ่งถึงจุดสุดยอดที่มหาอุทกภัยในสมัยของโนอาห์

เมื่อกลับให้กระซิบยิ่งขึ้น ชื่อเหล่านั้นประกาศว่า: "มนุษย์ถูกกำหนดให้เป็นผู้ต้องตาย ภายใต้อำนาจแห่งความโศกเศร้าและความตาย อันเป็นผลสืบเนื่องจากอาดัมคนแรก; แต่โดยพระพรของพระเจ้า พระคริสต์ได้ทรงอุทิศพระองค์เองที่จะเสด็จลงมา ทรงประกาศการพิพากษาผ่านทางการสิ้นพระชนม์ของพระองค์บนกางเขน ซึ่งต่อมามีการเทพระวิญญาณบริสุทธิ์ลงมาอย่างทรงฤทธิ์ติดตามมา"

ชื่อทั้งสิบนี้รวบรวมสาระแห่งข่าวประเสริฐไว้โดยครบถ้วน ขณะเดียวกันก็ร้อยเรียงประวัติศาสตร์ของโลกตั้งแต่การทรงสร้างไปจนถึงฝนปลายฤดู อันถึงจุดสุดยอดในการเสด็จมาครั้งที่สอง สัญลักษณ์นี้ซึ่งซ่อนอยู่ในบรรดาชื่อทั้งหลาย ย่อมพบสิ่งที่สอดคล้องกันในพระธรรมวิวรณ์ ปฐมกาลนำเสนอลำดับวงศ์พันธุ์แห่งอัลฟา และคน 144,000 ในวิวรณ์ 7 นำเสนอความสำเร็จสมบูรณ์แห่งโอเมกาในชนที่เหลื่ออยู่ซึ่งได้รับการประทับตราแล้ว

ยูดาห์หมายความว่า "การสรรเสริญ" รูเบนหมายความว่า "ดูเถิด, บุตรชายคนหนึ่ง" กาดหมายความว่า "โซคติ/กองทัพ" อาเซอร์หมายความว่า "ความสุข/ความเป็นสุข" และนัฟทาลีหมายความว่า "การต่อสู้ปล้ำ" มนัสเสห์หมายความว่า "การทำให้ลืม" สิเมโอนหมายความว่า "การได้ยิน" เลวีหมายความว่า "การผูกพัน/การติดสนิท" อิสสาการ์หมายความว่า "บ่าเหน็จรางวัล" เศบูลุนหมายความว่า "เกียรติ/ที่อยู่อาศัย" โยเซฟหมายความว่า "การเพิ่มพูน" และเบนยามินหมายความว่า "บุตรแห่งมือขวา"

บรรดาผู้ที่ติดตามสิ่งแห่งเผ่ายูดาห์คือบุตรทั้งหลายของพระเจ้า ผู้ได้รับพระพรแห่งความจำเริญ ขณะผ่านกระบวนการทดสอบโดยการปล้ำสู้กับพระเจ้าเหมือนดังที่ยาโคบได้กระทำ โดยผ่านการต่อสู้นี้ บาปทั้งหลายของพวกเขาถูกลืมเลือนไปในกระบวนการชำระให้บริสุทธิ์ซึ่งเกิดขึ้นจากการได้ยินพระวาทะของพระเจ้า อันส่งผลให้พวกเขาถูกผูกพันเข้ากับพระคริสต์ในความสัมพันธ์แห่งพันธสัญญา บ่าเหน็จของพวกเขาคือการอาศัยอยู่อย่างมีเกียรติร่วมกับพระคริสต์บนพระที่นั่งของพระองค์ โดยได้นั่งในสถานสวรรค์ ขณะที่พระเจ้าทรงใช้พวกเขาเพื่อขยายแผ่นดินของพระองค์—ทรงเรียกคนหมู่มากออกมาจากบาปโลนในฐานะบุตรแห่งพระหัตถ์ขวาของพระองค์.

บุตรชายทั้งหกของเลอาห์คือ รูเบน ยูดาห์ สิเมโอน เลวี อิสสาการ์ และเศบูลุน สาวใช้ของนางคือซิลปาห์ ซึ่งชื่อนั้นหมายความว่า "หยาดอันหอมกรุ่น" มีบุตรชายสองคนคือ กาด และอาเซอร์ บุตรชายสองคนของราเชลคือ โยเซฟ และเบนยามิน บิลฮาห์ สาวใช้ของราเชล มีความหมายว่า "ชื่อยาวหรือฉลาด" และบุตรชายของนางคือ ดาน และนัฟทาลี ในเชิงคำพยากรณ์ ลำดับวงศ์ตระกูลในที่นี้ให้แนวสายหลายประการไว้ให้พิจารณา

ต่างจากอัลฟาและลิบิวอายุนคนในปฐมกาลบทที่ห้า โอมะกามีผู้สืบสายลิบสองคน
พร้อมด้วยตัวแปรเชิงคำพยากรณ์เฉพาะของตนเอง ในหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนนั้น ไม่มีการกล่าวถึงดาน
และมนัสเสห์ได้เข้ามาแทนที่เอฟราอิมผู้เป็นพี่น้องของตน

ลำดับวงศ์ตระกูลแบบอัลฟาในพระธรรมปฐมกาลสอดคล้องกับลำดับวงศ์ตระกูลแบบโอมะกาในพระธรรมวิวรณ์
เพราะพระธรรมปฐมกาลระบุพระราชกิจอันทรงเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ในความรอด
และพระธรรมวิวรณ์ระบุบรรดาผู้ซึ่งในการสำเร็จเป็นจริงแบบโอมะกาของคำพยากรณ์แบบอัลฟานั้น ได้ทำให้พระ
สัญญาและคำพยากรณ์ที่ได้ทรงประกาศไว้ในคำพยากรณ์แบบอัลฟาสำเร็จครบถ้วนอย่างสมบูรณ์ทีเดียว

การประยุกต์ใช้เส้นทั้งสองนี้มักกระทำโดยบรรดานักเทววิทยา แต่ไม่เคยกระทำด้วยมุมมองแห่งระเบียบวิธี
"บรรทัดซ้อนบรรทัด" เลย

ลำดับวงศ์ตระกูลสองสายในปฐมกาลและวิวรณ์เป็นพยานสองปากว่าพระเจ้าทรงตรัสในระดับรองระดับหนึ่ง
ภาษาหนึ่งคือพยานหลักฐานที่เป็นลายลักษณ์อักษรตามที่ได้ถูกบันทึกไว้
และภายในพยานหลักฐานนั้นยังมีอีกเส้นหนึ่งในระดับรองซึ่งถูกนำเสนอไว้ในระดับเชิงสัญลักษณ์ โดยทั่วไปแล้ว
บรรดานักเทววิทยามักไม่ก้าวเลยไปไกลกว่าข้อสังเกตผิวเผินเกี่ยวกับสารที่ถ่ายทอดผ่านความหมายของชื่อใ
นปฐมกาลและวิวรณ์

พวกเขาปฏิบัติต่อสิ่งที่เห็นนั้นเสมือนเป็นของแปลกใหม่สิ่งหนึ่งซึ่งกล่าวถึงสติปัญญามนุษย์ของตนเองมากกว่า
ดังปรากฏจากความสามารถอย่างเคร่งครัดของพวกเขาในการมองเห็นอุปมาภายในความหมายของชื่อต่าง
ๆ พวกเขาไม่เคยมองเห็นสารที่ถูกแสดงไว้ในบุตรชายทั้งสิบสองคนของอิซมาเอล
พวกเขามองไม่เห็นอย่างถูกต้องซึ่งลำดับวงศ์ตระกูลของพระเยซูในมัทธิวและลูกา
พวกเขามองไม่เห็นลำดับวงศ์ตระกูลของกษัตริย์เจ็ดองค์สุดท้ายแห่งยูดาห์
และกษัตริย์เจ็ดองค์สุดท้ายแห่งอิสราเอล กษัตริย์เจ็ดองค์แรกแห่งยูดาห์ หรือกษัตริย์เจ็ดองค์แรกแห่งอิสราเอล

เมื่อข้าพเจ้ากล่าวว่าพวกเขามองไม่เห็น ข้าพเจ้าหมายความว่า หากท่านถาม Google
ว่ามีคำสอนเกี่ยวกับลำดับวงศ์เหล่านี้หรือไม่ คำตอบก็คือ "มี" สำหรับลำดับตั้งแต่อาดัมถึงโนอาห์ในปฐมกาล
และ "มี" สำหรับหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน

แต่พวกเขานำเชื้อสายลิบิวอายุนคนของอับรามในปฐมกาลบทที่สิบเอ็ดมาประยุกต์ในลักษณะนี้หรือไม่? ไม่
พวกเขานำลำดับวงศ์ของคาอินและลำดับวงศ์ของเสมาประยุกต์หรือไม่? ใช่

แต่ห่างไกลจากความหมายที่แท้จริงเสียจนประหนึ่งว่าพวกเขากำลังกล่าวถึงอีกเรื่องหนึ่งโดยสิ้นเชิง

ไม่ต้องสงสัยเลยว่าพวกเขาย่อมกล่าวถึงลำดับวงศ์ของพระคริสต์ในมัทธิวและลูกา

แต่เป็นอีกครั้งที่พวกเขาคลาดเป้าไปไกลมาก เหตุใดสิ่งนั้นจึงสำคัญ ท่านถามหรือ?

เพราะข้าพเจ้ามุ่งที่จะนำเสนอภาพรวมของสายลำดับวงศ์แห่งคำพยากรณ์เหล่านี้

และข้าพเจ้าต้องการให้ชัดเจนตั้งแต่เริ่มต้นว่า

ข้าพเจ้ากำลังพยายามระบุความสำคัญของชนรุ่นที่สี่ในฐานะสัญลักษณ์แห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์
ภาพรวมของลำดับวงศ์เหล่านี้จะช่วยให้เรื่องนั้น

แต่หากผู้ใดคิดว่าบทสรุปอย่างง่ายของสิ่งเหล่านี้ซึ่งจะกล่าวต่อไปนี้

คือทั้งหมดที่พึงเข้าใจเกี่ยวกับสายลำดับวงศ์เหล่านี้ นั้นก็ย่อมเป็นความประมาทเลินเล่อในสวนของผู้นั่นเอง

หลังจากลำดับพงศ์พันธุ์จากอาดัมถึงโนอาห์แล้ว

เราพบลำดับพงศ์พันธุ์สองสายอยู่ในพระธรรมปฐมกาลบทที่สี่และห้า

ลำดับทั้งสองสายนั้นแสดงโดยผู้สืบเชื้อสายของคาอินและผู้สืบเชื้อสายของเสมา

ต่างจากลำดับพงศ์พันธุ์จากอาดัมถึงโนอาห์ซึ่งแสดงผู้สืบเชื้อสายลิบิวอายุนคน

สายของเสมาและคาอินต่างก็ระบุผู้สืบเชื้อสายแปดชั่วคน ด้วยเหตุนี้ จึงควรถือว่าทั้งสองสายเป็นสองช่วง

ช่วงละสี่ชั่วคน เสมาและคาอินเป็นสัญลักษณ์แห่งพันธสัญญา

และคาอินเป็นตัวแทนของบรรดาผู้ซึ่งในอิสยาห์บทที่ยี่สิบแปดและยี่สิบเก้า ได้กระทำพันธสัญญาแห่งความตาย ซึ่งจะถูกล้มล้างเสียเมื่อภัยพิบัติอันท่วมท้นมาถึง พวกเขาคือผู้ที่สร้างเรือนของตนไว้บนทราย ส่วนผู้ที่สร้างบนศิลา ย่อมกระทำพันธสัญญาแห่งชีวิต ดังที่มีภาพแทนไว้ใน 1 เปโตร บทที่ 2 ว่าเป็นผู้ที่ได้ล้มรสแล้วว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงประเสริฐ และเป็น "ชาติที่ทรงเลือกสรร" คน "เป็นอันมาก" สร้างอยู่บนทราย แต่มีเพียง "ไม่กี่คน" ที่ได้รับการทรงเลือก

ลำดับวงศ์ของคาอินเป็นท่วงทำนองแห่งการกบฏในชิมโฟนีของบรรดาชื่อ เพราะชื่อต่าง ๆ เป็นตัวแทนของศักดิ์ศรีแห่งมนุษย์อันไร้สาระ ซึ่งนำไปสู่การพเนจรอย่างไร้จุดหมาย ภายหลังจากถูกสวรรค์ลงโทษแล้ว โดยไม่ใส่ใจค่าเตือน เชื้อสายของคาอินประกาศตนถึงเทวภาพจอมปลอม ซึ่งถูกห่อหุ้มไว้ด้วยอำนาจมนุษย์อันพยายาม อันเป็นภาพแทนโดยศิลปะแห่งมนุษยชาติ ที่หล่อหลอมวัฒนธรรมเหล็กกล้า—งดงาม แต่รุนแรง และปราศจากความหวัง ข้อความสุดท้ายนั้นเป็นภาพรวมของสารที่อยู่ในแปดชั่วอายุคนของคาอินซึ่งสกัดได้จากบรรดาชื่อเหล่านั้น

สายของเสทตอบโต้สายของคาอินด้วยพระคุณ ภายใต้อ่อนแอของมนุษย์ซึ่งได้ถูกกำหนดไว้แก่บรรดามนุษย์แล้ว ผู้ที่ร้องทูลพระเจ้าจะได้รับการเปลี่ยนความโศกเศร้าของตนให้เป็นคำสรรเสริญ เมื่อสวรรค์เสด็จลงมา โดยดำเนินอยู่ในทางซึ่งขึ้นสู่สง่าราศีอย่างสัตย์ซื่อ ตลอดช่วงเวลาแห่งการทดลอง จนกระทั่งเสียงร้องว่า "ความหวัง" นำมาซึ่งการพักสงบ ผ่านห้วงน้ำแห่งการช่วยกู้ ข้อความสุดท้ายนั้นเป็นภาพรวมของสารที่อยู่ในแปดชั่วอายุคนของเสทซึ่งสืบเนื่องมาจากชื่อทั้งหลาย

เหตุแห่งการแบ่งคนแปดชั่วอายุออกเป็นสองชุด ชุดละสี่ชั่วอายุนั้น ได้ถูกกำหนดไว้ในขั้นตอนแรกของพันธสัญญา เมื่อคำพยากรณ์เรื่องการเป็นทาสในอียิปต์ถูกระบุว่าเป็นเวลา 400 ปี และอีกทั้ง 400 ปีนั้นจะสิ้นสุดลงในชั่วอายุที่สี่ เมื่อคำพยานของเปาโลถูกรวมเข้าไว้ในคำพยากรณ์แห่งพันธสัญญาอัลฟา จึงก่อให้เกิดช่วงเวลาสองช่วง ช่วงละ 215 ปี ซึ่งแต่ละช่วงประกอบด้วยสี่ชั่วอายุ คนแปดชั่วอายุในช่วง 430 ปีนั้นเป็นตัวแทนของเวลาสองช่วง ๆ ละ 215 ปี ช่วงแรกเป็นตัวแทนโดยฟาโรห์องค์ดีผู้ซึ่งรู้จักโยเซฟ อีก 215 ปีต่อมา ก็มีฟาโรห์องค์ใหม่ผู้ซึ่งไม่รู้จักโยเซฟ แล้วจากนั้นชุดถัดไปของสี่ชั่วอายุก็เริ่มต้นขึ้น

แปดชั่วอายุคนซึ่งแบ่งออกอย่างเท่าเทียมกันเป็นสองช่วง และมีการกำหนดไว้อย่างชัดเจนว่าเป็นช่วงของตนเองที่ประกอบด้วยสี่ชั่วอายุคน ย่อมสนับสนุนให้ประยุกต์ใช้แปดชั่วอายุคนของคาอินและของเสทในลักษณะเดียวกัน เมื่อมีการประยุกต์เช่นนั้นแล้ว แปดชั่วอายุคนของเสทก็จะถูกจัดให้สอดคล้องกับแปดชั่วอายุคนของคาอิน คาอินเป็นตัวแทนของคนจำนวนมากผู้ได้รับเครื่องหมายของสัตว์ร้าย และเสทเป็นตัวแทนของคนส่วนน้อยผู้ได้รับตราประทับของพระเจ้า คาอินเป็นสัญลักษณ์ของมนุษยชาติ และเสทเป็นสัญลักษณ์ของมนุษยชาติที่รวมเข้ากับพระลักษณะแห่งพระเจ้าในบริบทของพันธสัญญาของโนอาห์ ส่วนเชื้อสายของโยเซฟและโมเสสนั้นอยู่ในบริบทของพันธสัญญาของอับราม

แล้วในบทที่ยี่สิบเอ็ด ลำดับวงศ์ของชนชาติที่ทรงเลือกสรรได้ถูกแสดงแทนด้วยชื่อสิบชื่อ ตั้งแต่เชมถึงอับราม บทที่ยี่สิบเอ็ดเป็นเรื่องราวของหอคอยบาเบล แต่ก็ยังเป็นลำดับวงศ์ของชนชาติที่ทรงเลือกสรรด้วย ดังที่แสดงแทนโดยอับราฮัม บทที่ยี่สิบเอ็ดนำเสนอชนชาติที่ทรงเลือกสรร ซึ่งจะต้องเข้าสู่พันธสัญญาสามประการกับพระเจ้า ชั้นที่สามและชั้นสุดท้ายคือการถวายอิสอัคเป็นเครื่องบูชาในบทที่ยี่สิบสอง บทที่ "สิบเอ็ด" คือการเริ่มต้นแบบอัลฟา และบทที่ "ยี่สิบสอง" คือการสิ้นสุดแบบโอเมกา ความเชื่อที่จำเป็นเพื่อจะได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้าในความหมายของชื่อนั้น มิได้แตกต่างจากความเชื่อที่จำ

เป็นเพื่อจะได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์ในลำดับเลขแห่งพระวณะของพระองค์เลย
การประยุกต์ใช้ลำดับวงศ์ประการหนึ่งซึ่งบรรดานักเทววิทยาได้หยิบยกขึ้นมา คือ ลำดับวงศ์ของอิซมาเอล
สัญลักษณ์ของศาสนาอิสลาม

และต่อไปนี่คือนามของบุตรทั้งหลายของอิซมาเอล ตามนามของพวกเขา ตามลำดับเชื้อสายของพวกเขา
คือ เนบาโยท บุตรหัวปีของอิซมาเอล และเคดาร์ อัดบีเอล มิบซัม มิซมา ดูมาห์ มัสสา ฮาดัด เทมา เยหุรี
นาฟิซ และเคเดมาห์ คนเหล่านี้เป็นบุตรทั้งหลายของอิซมาเอล และนี่คือนามของพวกเขา
ตามเมืองของพวกเขา และตามค่ายของพวกเขา เป็นเจ้านายสิบสองคนตามชนชาติของตน ปฐมกาล
25:13-16

เมื่อนำนิยามของชื่อทั้งสองชื่อนี้มาเรียบเรียงเป็นถ้อยแถลง ก็จะได้ความว่า "ในเชิงคำพยากรณ์
บรรดาผู้สืบเชื้อสายของอิซมาเอลเป็นชนชาติผิวคล้ำที่อดมสมบูรณ์และมีชื่อเสียงในฐานะนักรบ
แต่ต้องประสบความโศกเศร้าทั้งในทางประวัติศาสตร์และในทางคำพยากรณ์ในวันที่ 11 สิงหาคม 1840
และต่อมาในวันที่ 11 กันยายน 2001 พวกเขาถูกเรียกว่าเป็นบุตรแห่งบูรพาทิศในประวัติศาสตร์พระคัมภีร์
พวกเขามีต้นกำเนิดจากอาระเบีย
ซึ่งเป็นถิ่นที่ปลูกเครื่องเทศหอมที่ใช้ในการประกอบพิธีนมัสการในสถานนมัสการของชาวฮีบรู คำว่า
"assassins" มีที่มาจากประวัติศาสตร์อิสลาม และเป็นภาพแทนของความตายที่ถูกนำมาอย่างเสียบงัน
ในสมัยสงครามครูเสด อิสลามได้ปิดล้อม ล้อมรอบ และเข้าตีโอบล้อมยุโรปคาทอลิก
แต่การยับยั้งในเวลาต่อมาของพวกเขาได้เป็นเครื่องหมายแห่งการมาถึงของการขึ้นบานสดชื่นในช่วงปี 1840
ถึง 1844 และอีกทั้งตั้งแต่ 9/11 ไปจนถึงวิกฤตกฎหมายวันอาทิตย์ นิยามของชื่อทั้งสองชื่อของบุตรชายทั้ง
หลายของอิซมาเอลล้วนถูกแสดงไว้แล้วในถ้อยแถลงก่อนหน้านี้ด้วยตัวพิมพ์หนา"

ชื่อทั้งสองชื่อของสายเชื้อสายอิซมาเอลนั้น แทนจำนวนสิบสาม หากนับอิซมาเอลรวมอยู่ในรายชื่อด้วย
สิบสามเป็นจำนวนเชิงสัญลักษณ์ของ "การกบฏ" ซึ่งเป็นสิ่งที่ฮาการ์ได้กระทำ
อันเป็นเหตุให้อับราฮัมยินยอมให้ขับไล่ฮาการ์และอิซมาเอลออกไป เปาโลใช้เหตุการณ์นั้นเพื่อพรรณนาถึงการ
ถูกขับออกของอิสราเอลโบราณจากการเป็นประชากรแห่งพันธสัญญาของพระเจ้า
ในเวลาเดียวกันกับที่พระองค์ทรงสถาปนาพันธสัญญากับเจ้าสาวคริสเตียนของพระองค์

เพราะมีเขียนไว้ว่า อับราฮัมมีบุตรชายสองคน คนหนึ่งเกิดจากหญิงทาส อีกคนหนึ่งเกิดจากหญิงเสรี
แต่บุตรที่เกิดจากหญิงทาสนั้นเกิดตามเนื้อหนึ่ง ส่วนบุตรที่เกิดจากหญิงเสรีนั้นเกิดตามพระสัญญา
ข้อความเหล่านี้เป็นอุปมา เพราะหญิงทั้งสองนั้นหมายถึงพันธสัญญาสองประการ
ประการหนึ่งมาจากภูเขาซีนาย ซึ่งให้กำเนิดบุตรเพื่อการเป็นทาส คือฮาการ์
เพราะฮาการ์ก็คือภูเขาซีนายในแคว้นอาระเบีย และตรงกับกรุงเยรูซาเล็มซึ่งเป็นอยู่ในปัจจุบัน
และตกอยู่ในความเป็นทาสพร้อมกับบุตรทั้งหลายของตน แต่เยรูซาเล็มซึ่งอยู่เบื้องบนนั้นเป็นไท
และเป็นมารดาของเราทุกคน เพราะมีเขียนไว้ว่า จงชื่นชมยินดีเถิด หญิงหมั้นผู้มีได้คลอดบุตร
จงเปล่งเสียงและร้องออกมาเถิด ผู้ที่มีได้เจิบครคร้ เพราะหญิงผู้ร้างเปล่ามีบุตรมากกว่าหญิงที่มีสาม
บัดนี้ พี่น้องทั้งหลาย เราทั้งหลายก็เป็นบุตรแห่งพระสัญญาเช่นเดียวกับอิสอัค แต่ในเวลานั้น
ผู้ที่เกิดตามเนื้อหนึ่งได้ข่มเหงผู้ที่เกิดตามพระสัญญา ฉะนั้น บัดนี้ก็เป็นเช่นนั้นฉันนั้น
ถึงกระนั้นพระคัมภีร์ว่าอย่างไร? จงไล่หญิงทาสกับบุตรของนางออกไปเสีย
เพราะว่าบุตรของหญิงทาสจะเป็นทายาทร่วมกับบุตรของหญิงเสรีไม่ได้ เหตุฉะนั้น พี่น้องทั้งหลาย
เราทั้งหลายจึงมิใช่บุตรของหญิงทาส แต่เป็นบุตรของหญิงเสรี กาลาเทีย 4:22-31.

อิซมาเอลเป็นสัญลักษณ์ของอิสลาม และฮาการ์ มารดาของอิซมาเอล
เป็นสัญลักษณ์ของคริสตจักรแห่งพันธสัญญาแห่งความตาย ส่วนอิสอัคเป็นสัญลักษณ์ของศาสนาคริสต์
และซาราห์เป็นสัญลักษณ์ของคริสตจักรแห่งพันธสัญญาแห่งชีวิต ด้วยเหตุนี้ อิซมาเอลจึงมีบุตรชายสิบสองคน

เพราะสิบสองเป็นสัญลักษณ์ของชนชาติแห่งพันธสัญญาของพระเจ้า และอิสราเอลเป็นของปลอมเลียนแบบชนชาติแห่งพันธสัญญาของพระเจ้า

มีลำดับวงศ์ตระกูลของพระคริสต์อยู่สองลำดับในพระกิตติคุณ ลำดับหนึ่งอยู่ในมัดทิว และอีกลำดับหนึ่งอยู่ในลูกา

และยาโคบให้กำเนิดโยเซฟ สามิของมารีย์ ผู้ให้กำเนิดพระเยซู ผู้ทรงได้รับการขนานพระนามว่าพระคริสต์ ฉะนั้น รวมทุกชั่วอายุคนตั้งแต่อับราฮัมถึงดาวิดมีสิบสี่ชั่วอายุคน และตั้งแต่ดาวิดจนถึงการถูกกวาดต้อนไปยังบาบิโลนมีสิบสี่ชั่วอายุคน และตั้งแต่การถูกกวาดต้อนไปยังบาบิโลนจนถึงพระคริสต์มีสิบสี่ชั่วอายุคน การบังเกิดของพระเยซูคริสต์เป็นดังนี้ คือเมื่อมารีย์มารดาของพระองค์ได้หมั้นไว้กับโยเซฟแล้ว ก่อนที่ทั้งสองจะมาอยู่ร่วมกัน ก็ปรากฏว่านางตั้งครรภ์โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ มัทธิว 1:16-18

ลำดับวงศ์พันธุ์ของมัดทิวระบุช่วงเวลาเท่ากันสามช่วง ช่วงละสิบสี่รุ่น ซึ่งรวมกันเป็นหนึ่งช่วงสี่สิบสองรุ่น พระคริสต์ทรงเป็นโอเมกาของประวัติศาสตร์แห่งพันธสัญญาเมื่อสัมพันธ์กับโมเสสผู้เป็นอัลฟาของประวัติศาสตร์แห่งพันธสัญญา โมเสสพยากรณ์ว่าพระคริสต์จะทรงเป็น "เหมือนตนเอง"

โมเสสมีชีวิตหนึ่งร้อยยี่สิบปีซึ่งแบ่งออกเป็นสามช่วง ช่วงละสี่สิบปี แต่ละช่วงสี่สิบปีในชีวิตของโมเสสเมื่อนำมาวางเรียงเป็นบรรทัดซ้อนบรรทัดแล้ว ย่อมสิ้นสุดลงที่คาเดช อันเป็นสัญลักษณ์ของปี 1863 และกฎหมายวันอาทิตย์ ส่วนสามช่วงของพระคริสต์สิ้นสุดลงที่ดาวิด การเป็นเชลยในบาบิโลน และการที่พระคริสต์ทรงยืนยันพันธสัญญาด้วยพระโลหิตของพระองค์ที่กางเขน ดาวิดเป็นภาพแทนของการยกชูคริสตจักรผู้มีชัยชนะในกฎหมายวันอาทิตย์ และบรรทัดที่สองชี้ให้เห็นหญิงพรหมจารีโง่เหล่าถูกพาไปยังบาบิโลน ณ กฎหมายวันอาทิตย์ ช่วงที่สามสิ้นสุดลงที่กางเขน ซึ่งเป็นแบบอย่างของกฎหมายวันอาทิตย์อีกครั้งหนึ่งที่ซึ่งพระคริสต์ทรงยืนยันพันธสัญญาของอับราฮัมกับคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน และพันธสัญญาของโนอาห์กับชนเป็นอันมากใหญ่ยิ่งนั้น

สิ่งที่สามารถเข้าใจได้เมื่อวางเส้นเวลาทั้งสองนี้ซ้อนทับกันนั้นน่าอัศจรรย์ยิ่งนัก ช่วงเวลาหนึ่งร้อยยี่สิบปีของโมเสสเชื่อมโยงกับหนึ่งร้อยยี่สิบปีของโนอาห์ และสี่สิบสองชั่วอายุคนของพระคริสต์เชื่อมโยงกับการที่ปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ครอบครองอยู่เป็นเวลาสี่สิบสองเดือนเชิงสัญลักษณ์ ณ กฎหมายวันอาทิตย์

และพระยาห์เวห์ตรัสว่า "วิญญาณของเราจะไม่ต่อสู้กับมนุษย์ตลอดไป เพราะเขาเป็นเนื้อหนังด้วย ถึงกระนั้น วันเวลาของเขาจะมีเพียงหนึ่งร้อยยี่สิบปี" ปฐมกาล 6:3

พร้อมกับลำดับวงศ์ตระกูลในพระกิตติคุณมัดทิว ซึ่งเน้นพันธสัญญาของอับราฮัม ลำดับวงศ์ตระกูลของพระคริสต์ตามลูกาได้บันทึกไว้ย้อนไปจนถึงการทรงสร้าง จึงเน้นพันธสัญญาแห่งชีวิตซึ่งอาดัมได้ทำลายลงในสวนเอเดน ลำดับวงศ์ตระกูลของลูกาเริ่มต้นที่พระเยซู และย้อนกลับไปตามเชื้อสายของพระองค์จนถึงอาดัม ผู้ซึ่งถูกระบุว่าเป็นบุตรของพระเจ้า สายเชือกนี้สิ้นสุดลงที่อาดัมองค์ที่สองผู้สมบูรณ์แบบ และเริ่มต้นด้วยอาดัมองค์แรกผู้สมบูรณ์แบบ ตั้งแต่อาดัมองค์แรกจนถึงอาดัมองค์ที่สอง ได้ถูกกำหนดไว้เป็น 77 ชั่วอายุคน

ลำดับวงศ์ตระกูลต่าง ๆ ในพระคัมภีร์เป็นตัวแทนของสายแห่งความจริง บัดนี้เราเพิ่งได้ชี้ให้เห็นหลายสายซึ่งมีมากเกินกว่าพยานที่จำเป็นต่อการสถาปนาความจริงข้อหนึ่ง ลำดับวงศ์ตระกูลเหล่านั้นมีทั้งสุรเสียงแห่งการสำเร็จตามในประวัติศาสตร์และคำพยากรณ์ถึงอนาคต และยังมีสุรเสียงของ Palmoni ผู้ทรงนับความสี่สิบอย่างอัศจรรย์อยู่ด้วย

โดยที่ปริศนาเชิงตัวเลขซึ่งถูกวางไว้ภายในสายเหล่านั้นได้ให้สุรเสียงที่สอง
สุรเสียงทั้งสองนั้นถูกรับฟังร่วมกับสุรเสียงที่สามอีกสุรเสียงหนึ่ง คือสุรเสียงของนักภาษาศาสตร์ผู้ทรงมหัศจรรย์
ผู้ทรงสร้างและทรงควบคุมสรรพสิ่งทั้งปวง รวมทั้งนามของผู้คน สถานที่ และสิ่งต่าง ๆ ทั้งหลาย

เมื่อยอห์นหันไปดูพระสุรเสียงที่อยู่เบื้องหลังเขา พระสุรเสียงนั้นก็เป็ดังเสียงน้ำมากหลาย
และเมื่อดาเนียลได้รับนิมิตเดียวกันนั้น พระสุรเสียงของพระองค์ก็เป็นดุจเสียงของฝูงชนมากมาย
ข้อความในพระคัมภีร์ในระดับพื้นผิว ตลอดจนบรรดานามที่ปรากฏร่วมกับข้อความนั้น
และทั้งการนับจำนวนภายในข้อความนั้น ล้วนเป็นสามเสียงในตอนเดียวกัน
เมื่อท่านนำวรรคหนึ่งที่มีสามเสียงนั้นไปวางทับลงบนวรรคคู่ขนานอีกวรรคหนึ่ง สามเสียงก็กลายเป็นหลายเสียง.

และมีพระสุรเสียงออกมาจากพระที่นั่ง ตรัสว่า “ท่านทั้งหลายผู้เป็นผู้รับใช้ของพระองค์
และผู้ที่ยำเกรงพระองค์ ทั้งผู้น้อยและผู้ใหญ่ จงสรรเสริญพระเจ้าของเรา”
และข้าพเจ้าได้ยินเสียงประหนึ่งเสียงของมหาชนเป็นอันมาก และประหนึ่งเสียงน้ำมากหลาย
และประหนึ่งเสียงฟ้าร้องอันทรงฤทธิ์ กล่าวว่ “ฮาเลลูยา
เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุดทรงครอบครองอยู่” วิวรณ์ 19:5, 6

ลำดับวงศ์ตระกูลที่สำคัญที่สุดบางส่วนพบได้ในบรรดาภคัตริย์แห่งอิสราเอล ภคัตริย์เจ็ดองค์แรกของอิสราเอล
คืออาณาจักรฝ่ายเหนือ สิ้นสุดลงที่อาหับ เยเซเบล และเอลีอาห์ จึงเป็นภาพแทนของกฎหมายวันอาทิตย์
ส่วนลำดับของภคัตริย์เจ็ดองค์สุดท้ายแห่งเผ่าพันธุ์ฝ่ายเหนือ
เริ่มต้นที่กฎหมายวันอาทิตย์และสิ้นสุดลงเมื่อเวลาทดลองของมนุษย์ปิดลง เมื่อมีคาเอลทรงลุกขึ้นในดาเนียล
12 ภคัตริย์เจ็ดองค์แรกของยูดาห์แสดงให้เห็นประวัติศาสตร์ตั้งแต่กฎหมายวันอาทิตย์จนถึงเวลาที่มีคาเอลทรง
ลุกขึ้น และภคัตริย์เจ็ดองค์สุดท้ายซึ่งประวัติศาสตร์ที่นำไปสู่กฎหมายวันอาทิตย์ ลำดับวงศ์ตระกูลสองสาย
ซึ่งทั้งสองต่างมีประวัติศาสตร์อัลฟาและประวัติศาสตร์โอเมกา ประวัติศาสตร์อัลฟาคือช่วงเวลาตั้งแต่ 9/11
จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ และช่วงเวลาโอเมกาคือจากกฎหมายวันอาทิตย์จนถึงการปิดเวลาทดลอง
ภคัตริย์เจ็ดองค์แรกของอิสราเอลสอดคล้องกับภคัตริย์เจ็ดองค์สุดท้ายของยูดาห์
และภคัตริย์เจ็ดองค์สุดท้ายของอิสราเอลสอดคล้องกับภคัตริย์เจ็ดองค์แรกของยูดาห์

เราจะดำเนินต่อไปในบทความถัดไป

“จงยืนหยัดมั่นคงจนถึงที่สุด”

“[วิวรณ์ 1:1, 2, อ้างไว้แล้ว] พระคัมภีร์ทั้งเล่มเป็นการสำแดง;
เพราะการสำแดงทั้งสิ้นแก่มนุษย์มาทางพระคริสต์ และทั้งสิ้นมีศูนย์กลางอยู่ในพระองค์
พระเจ้าได้ตรัสแก่เราโดยพระบุตรของพระองค์
ผู้ซึ่งเราเป็นของพระองค์โดยการทรงสร้างและโดยการไถ่ให้รอด พระคริสต์เสด็จมาหาจอห์น
ผู้ถูกเนรเทศอยู่บนเกาะปีทมอส เพื่อประทานความจริงสำหรับวันสุดท้ายเหล่านี้แก่เขา
เพื่อสำแดงแก่เขาถึงสิ่งซึ่งจะต้องเกิดขึ้นในไม่ช้า
พระเยซูคริสต์ทรงเป็นผู้ทรงไว้วางใจยิ่งใหญ่แห่งการสำแดงจากพระเจ้า โดยทางพระองค์
เราจึงมีความรู้ถึงสิ่งที่เราจะต้องเฝ้าคอยในฉากสุดท้ายแห่งประวัติศาสตร์ของโลกนี้
พระเจ้าประทานการสำแดงนี้แก่พระคริสต์ และพระคริสต์ได้ทรงถ่ายทอดสิ่งเดียวกันนั้นแก่จอห์น”

“จอห์น ศิษย์ผู้เป็นที่รัก คือผู้ที่ได้รับเลือกให้รับการสำแดงนี้
เขาเป็นผู้รอดชีวิตเป็นคนสุดท้ายในบรรดาศิษย์ที่ทรงเลือกไว้ในตอนแรก
ภายใต้ระเบียบการแห่งพันธสัญญาใหม่
เขาได้รับเกียรติเฉกเช่นที่ผู้เผยพระวจนะดาเนียลได้รับเกียรติภายใต้ระเบียบการแห่งพันธสัญญาเดิม”

“คำสั่งสอนที่จะต้องสื่อสารแก่อ่อนน้อมสำคัญยิ่งนัก
จนพระคริสต์เสด็จมาจากสวรรค์เพื่อประทานแก่ผู้รับใช้ของพระองค์
โดยตรัสสั่งเขาให้ส่งต่อไปยังคริสตจักรทั้งหลาย
คำสั่งสอนนี้จะต้องเป็นสิ่งที่เราศึกษาอย่างเอาใจใส่และด้วยการอธิษฐาน เพราะเรากำลังมีชีวิตอยู่ในยุคสมัย
ที่มนุษย์ซึ่งมิได้อยู่ภายใต้การทรงสอนของพระวิญญาณบริสุทธิ์จะนำทฤษฎีอันเป็นเท็จเข้ามา
คนเหล่านี้ได้ยืนอยู่ในตำแหน่งสูง และมีโครงการอันทะเยอทะยานที่จะดำเนินการให้สำเร็จ
พวกเขาแสวงหาที่จะยกตนขึ้น และที่จะปฏิวัติภาพทั้งหมดของสรรพสิ่ง
พระเจ้าได้ประทานคำสั่งสอนพิเศษแก่เราเพื่อพิทักษ์เราจากคนเช่นนี้ พระองค์ทรงบัญชาขอให้เขียนลงใน
หนังสือถึงสิ่งทั้งหลายที่จะเกิดขึ้นในฉากสุดท้ายแห่งประวัติศาสตร์ของโลกนี้”

“ภายหลังการล่วงเลยของเวลา
พระเจ้าทรงมอบหลักการอันล้ำค่าแห่งความจริงสำหรับปัจจุบันแก่ผู้ติดตามที่ซื่อสัตย์ของพระองค์
หลักการเหล่านี้มิได้ประทานแก่ผู้ที่ไม่มีส่วนในการประกาศข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สอง
แต่ประทานแก่ผู้ปฏิบัติงานซึ่งได้มีส่วนในพระราชกิจนี้มาตั้งแต่เริ่มแรก”

“บรรดาผู้ที่ได้ผ่านประสบการณ์เหล่านี้มาแล้ว
จะต้องมั่นคงดุจศิลาในหลักการทั้งหลายที่ได้ทำให้เราเป็นเซเวนธ์เดย์แอดเวนติส
พวกเขาจะต้องเป็นผู้ร่วมงานกับพระเจ้า ผู้กมัตคำพยานไว้
และประทับตราธรรมบัญญัติไว้ท่ามกลางเหล่าสาวกของพระองค์
บรรดาผู้ที่มีส่วนในการสถาปนาของเรานรากฐานแห่งความจริงจากพระคัมภีร์
ผู้ที่รู้จักเครื่องหมายระหว่างทางซึ่งได้ชีบบอกเส้นทางอันถูกต้อง
จะต้องได้รับการนับถือว่าเป็นคนงานที่ทรงคุณค่ายิ่งสูงสุด พวกเขาสามารถกล่าวจากประสบการณ์ส่วนตัว
เกี่ยวกับความจริงทั้งหลายที่ได้ทรงมอบหมายไว้แก่พวกเขา
บุคคลเหล่านี้จะต้องไม่ยอมให้ความเชื่อของตนถูกเปลี่ยนไปเป็นความไม่เชื่อ
พวกเขาจะต้องไม่ยอมให้ธงของทูตสวรรค์องค์ที่สามถูกพรากไปจากมือของตน
พวกเขาจะต้องยึดความแน่วแน่แห่งความไว้วางใจของตนในเบื้องต้นไว้อย่างมั่นคงจนถึงที่สุด”

“องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงประกาศว่า
ประวัติศาสตร์แห่งอดีตจะต้องถูกนำมาทบทวนอีกครั้งเมื่อเราเริ่มเข้าสู่งานช่วงสุดท้าย
ความจริงทุกประการที่พระองค์ได้ประทานไว้สำหรับวันสุดท้ายเหล่านี้จะต้องถูกประกาศแก่ชาวโลก
เสาหลักทุกประการที่พระองค์ได้ทรงสถาปนาไว้จะต้องได้รับการเสริมกำลังให้มั่นคง
บัดนี้เราไม่อาจก้าวออกจากรากฐานที่พระเจ้าได้ทรงวางไว้แล้ว
บัดนี้เราไม่อาจเข้าไปสู่การจัดตั้งองค์กรใหม่ใด ๆ ได้ เพราะสิ่งนี้ย่อมหมายถึงการละทิ้งไปจากความจริง”

“งานมิชชันนารีทางการแพทย์จำเป็นต้องได้รับการชำระและทำให้สะอาดจากทุกสิ่งที่จะบั่นทอนความเชื่อ
องบรรดาผู้เชื่อในประสบการณ์ที่ผ่านมาแห่งประชากรของพระเจ้า เอเดน เอเดนอันงดงาม
ได้ถูกทำให้เสื่อมทรามลงโดยการนำบาปเข้ามา บัดนี้มีความจำเป็นที่จะต้องทบทวนประสบการณ์ของบรรดา
บุรุษผู้ซึ่งมีส่วนร่วมในการสถาปนาของเราในระยะแรกเริ่ม”

“เป็นครั้งคราวเราได้อ่านข่าวมรณกรรมของบุรุษผู้ยิ่งใหญ่แห่งโลก เวลาของเขามาถึงอย่างฉับพลัน
ราวกับในชั่วขณะเดียว หลายคนซึ่งเข้าใจกันว่ามีสุขภาพแข็งแรงดี กลับตายลงหลังจากงานเลี้ยง
หรือหลังจากวางแผนอันเห็นแก่ตัวเพื่อยกตนของตนเอง พระวจนะได้ประกาศออกไปว่า
'เขาได้ผูกพันอยู่กับรูปเคารพของเขาแล้ว จงปล่อยเขาไว้ตามลำพัง' ความนี้หมายความว่า
องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ทรงพิทักษ์เขาจากอันตรายอีกต่อไป ความตายฉับพลันก็มาถึง
และผลงานตลอดชีวิตของเขามีค่าอันใดเล่า? ชีวิตของเขาได้ล้มเหลวแล้ว ต้นไม้ล้มลง
เพราะทรานสภาพซึ่งได้ค้ำจุนมันไว้ นั่นละทิ้งมันไว้แก่การบูชารูปเคารพของมันเอง”

“มนุษย์ทั้งชายและหญิงหมกมุ่นอยู่กับการแสวงหาสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อความเพลิดเพลิน พวกเขาขายจิตวิญญาณของตนไปโดยไร้ค่า และพระเจ้าทรงเพิกถอนความอดกลั้นอดทนและความทรงพระเมตตาอันยืนนานของพระองค์ พวกเขาถูกปล่อยไว้ตามทางเลือกของตนเอง”

“มีบางคนซึ่งขณะประกาศตนว่าเชื่อความจริงสำหรับกาลปัจจุบัน กลับทำให้ความเชื่อของตนเสื่อมทรามลงและปฏิเสธที่จะดำเนินอยู่ในความสว่าง บัดนี้ผู้ใดจะละทิ้งหลักการอันเห็นแก่ตนและฟ่ายโลกของตนเสีย? บัดนี้ผู้ใดจะพากเพียรให้ตระหนักถึงคุณค่าของจิตวิญญาณ? เพราะมนุษย์จะได้ประโยชน์อะไร ถ้าเขาจะได้โลกทั้งสิ้น แต่ต้องสูญเสียจิตวิญญาณของตนเอง? หรือมนุษย์จะนำสิ่งใดมาแลกกับจิตวิญญาณของตน? ท่านทั้งหลายกำลังหิวกระหายหาขนมปังแห่งชีวิตและน้ำแห่งความรอดหรือไม่? ท่านตระหนักถึงคุณค่าของจิตวิญญาณทั้งหลายซึ่งพระคริสต์ได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อพวกเขาหรือไม่? บรรดาผู้ที่ควรจะเป็นคริสเตียนนั้น กำลังดำเนินชีวิตสมกับที่ตนประกาศความเชื่อไว้หรือไม่? พวกเขาสำนึกถึงคุณค่าของจิตวิญญาณหรือไม่? พวกเขากำลังพยายามชำระจิตวิญญาณของตนให้บริสุทธิ์โดยการเชื่อฟังความจริงหรือไม่?”

Manuscript Releases, เล่ม 20, 150, 151.